

**Tête-à-tête tussen vakwerkmuren:
een makelaar vertelt**

Het Proces

Negen jaar geleden verliet Eveline Belderbos (46) het drukke Rotterdam. Samen met haar twee kinderen ging ze in de Ardennen wonen. Met haar Limburgse partner Sjef Wanders (50) richtte ze BLIM.BE makelaars op. Uniek in zijn soort: een Waals vastgoedkantoor van Nederlandse origine.

Beroepshalve komt Eveline bij veel kopers en verkopers over de vloer. Ze weet dus wat er zoal speelt in Franstalig België. De hilarische, grappige, maar soms ook droevige verhalen verwoordt Eveline in deze column.

Franz Kafka schreef zijn hele oeuvre rond de thema's vervolging, hopeloosheid en absurditeit. Kafka's personages worden in hun gewone leven voortdurend gekweld door het summum van ambtenarij en corrupte magistraten. Tragische taferelen, waar Kafka zelf smakelijk om lachte. En wat zou hij zich opnieuw kostelijk hebben vermaakt als hij 'Het Proces van de erven Siménon', dat zich driekwart eeuw na zijn dood in Luik afspeelde, had kunnen schrijven. Zou dat boek er gekomen zijn, dan was de mond van de Siménon's eerder gesnoerd geweest.

Op kantoor zit een erudiet echtpaar van midden zestig. Jarenlang ging het gebukt onder bureaucratische beproevingen. Uiteindelijk moest het schikken naar de geneugten van de zeer welgestelde erfgenamen van een Luikse schrijver van detectives. Zij is een degelijk ogende Waalse dame, aan wie het aan spitsvondigheid niet ontbreekt.

Hij draagt zijn lange grijze lokken tot een in de nek bijeengebonden dunne paarden-

bijzonder aan en is de bron van inspiratie voor hun plannen.

Na vijf jaren noeste arbeid is het gebouw volledig gerestaureerd en omgetoverd tot hotel.

De inrichting van elke kamer is geïnspireerd op een detective. De kamers zijn vernoemd naar boektitels als 'Trois chambres à Manhattan' en 'Maigret à Vichy'. De muren zijn gedecoreerd met een verzameling van de bekende hoeden die de commissaris droeg, de pijpen die hij rookte, zijn portretten en ingelijste boekcitaten. Als kroon op het eerbetoon aan hun geliefde schrijver geven ze hun geesteskind de toepasselijke naam 'Hotel Siménon'.

Voor de feestelijke opening in 1990 stuurt het echtpaar ook een uitnodiging naar de erfgenamen van de schrijver. Deze echter, bedanken voor de eer. Een erfgenaam adviseert het echtpaar terloops om de naam van het hotel te veranderen, maar laat het er verder bij.

De vindingrijkheid en de inspanningen

in het gelijk. Het hotel moet een andere naam krijgen en binnen moeten alle verwijzingen naar Georges Siménon worden vernietigd.

De hoteleigenaren geven gevolg aan de bespottelijke uitspraak. Subtiel genoeg dopen ze het hotel om naar 'Si mais Non'. Boeken, citaten, hoeden, pijpen, portretten en verder alles wat ook maar enigszins met Georges Siménon in verband kan worden gebracht, wordt zorgvuldig in dozen gepakt en opgeslagen in de kelder. Tijdens het opruimen valt een boek van Kafka van een plank.

Franz Kafka, doctor in de rechten en ook een van hun favoriete schrijvers. Hij zou van de hele affaire pap gelust hebben, weten ze. Met een knipoog naar Kafka veranderen ze de kamernamen naar de titels van zijn boeken en verhalen, zoals 'Juridische Zuurkool', 'Het Proces', 'Het Echtpaar' en 'Amerika'.

Een postume vete tussen Siménon en Kafka en tussen hun respectievelijke geboortesteden, zo lijkt het. De stad Luik wil

'Subtiel dopen ze het hotel om naar Si mais Non'

start. Het creatieve stel heeft ons zojuist de opdracht verstrekt om een koper te zoeken voor hun hotel. En niet zomaar een hotel, nee, eentje met een hele geschiedenis: Hotel 'Si mais Non' in Outremeuse.

In 1985 loopt het echtpaar langs een prachtig Art Deco gebouw aan een plein in de Luikse wijk waar de detectiveschrijver Georges Siménon is geboren. Het gebouw staat te koop. Het echtpaar, fervente Siménon-lezers, bedenkt zich geen moment en koopt het vervallen gebouw.

Aan het plein liggen de boekhandel 'A l'enseigne du Commissaire Maigret' en de jeugdherberg 'Georges Siménon'. De kerk is het decor geweest van Siménon's boek 'De gehangene van Saint-Pholien', waaraan de plaquette tegen de gevel herinnert. Het straatbeeld spreekt hen

van het echtpaar worden beloofd: Het concept is een daverend succes. Een klapper, zo blijkt, die als een doorn in de ogen van de erfgenamen steekt. En hoe!

In 1992 spannen de kinderen van Georges Siménon een kafkaësk proces aan tegen de hoteleigenaren. Verwikkeld in een absurde juridische situatie die een decennium voortduurt, wordt het hopeloze echtpaar beschuldigd, maar steeds weet het niet waarvan.

'Het proces van de erven Siménon' haalt alle kranten. De media nemen het op voor de hoteleigenaren. Maar als na tien jaar procederen de beschuldiging plots wordt omschreven als plagiaat en commercieel naamsmisbruik van de overleden Siménon, stelt de Luikse rechtbank de erfgenamen

graag toeristen trekken naar een hotel dat vernoemd is naar zijn ereburger, maar zij moet het voortaan stellen zonder 'Hotel Siménon'.

De stad Praag en de erfgenamen van Kafka daarentegen zijn juist bijzonder trots op hun 'Hotel Kafka', een trekpleister van internationale faam op loopafstand van de Moldau.

Desondanks blijven de erfgenamen van Siménon zich verzetten: nu tegen de nieuwe hotelnaam, vanwege de fonetische verwarring...

Maar dan besluit het Hof van Brussel dat het genoeg is geweest.

De moegestreden hoteleigenaren mogen de naam 'Si mais Non' blijven voeren. Het proces is ten einde en de laatste hotelkamer heet sindsdien welgekozen: 'Het Slot'.